ECLI:LV:ZRT:2018:0907.1A73009618.3.S

Nr. 1A73009618
Nr. 1A-0096-18

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Dobelē 2018. gada 7. septembrī

Zemgales rajona tiesa, tiesnese Inga Putra,
rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /pers. A/ sūdzību par Rīgas pašvaldības policijas 2018. gada 19. februāra lēmumu Nr. /numurs/.

Aprakstošā daļa

[1] 2018. gada 10. janvārī Rīgas pašvaldības policijas amatpersona sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu-lēmumu Nr. ZV /numurs/par to, ka 2018. gada 10. janvārī plkst. 11.57 /pers. A/ bija novietojusi savu transportlīdzekli *VW NEW BEETLE*, valsts reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, uz ceļa braucamās daļas Kr. Barona ielā 107, Rīgā, krustojumā, neievērojot Ministru kabineta 2015. gada 2. jūnija noteikumu Nr. 279 "Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – Ceļu satiksmes noteikumi) 121.6. apakšpunkta prasības.

Pārkāpums kvalificēts pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk LAPK) 149.[10] panta piektās daļas 8. punkta. Transportlīdzekļa vadītājai piemērots naudas sods 40 *euro*.

Transportlīdzekļa vadītāja /pers. A/ protokolu-lēmumu pārsūdzēja augstākā iestādē.

Ar Rīgas pašvaldības policijas 2018. gada 19. februāra lēmumu Nr. /numurs/ (turpmāk – pārsūdzētais lēmums) protokols-lēmums atstāts negrozīts, /pers. A/ sūdzība noraidīta.

Pārsūdzētajā lēmumā norādīts, ka sūdzības iesniedzēja nepiekrīt, ka vieta, kur stāvēja transportlīdzeklis, ir krustojums, tas ir pagrieziens (līkums), un transportlīdzeklis nevienam netraucēja. Savukārt iestāde norāda, ka, ņemot vērā Ceļu satiksmes noteikumu 2.20. un 2.8. apakšpunktu un Ceļu satiksmes likuma pirmā panta 3. punktu, strīdus transportlīdzekļa novietošanas vieta ir krustojums. Ceļš ir plašāks jēdziens nekā brauktuve. Ar brauktuvi jāsaprot ceļa daļu, neieskaitot tās vietas, kas nav paredzētas transportlīdzekļu braukšanai (ietves, nomales, sadalošās joslas). Jēdziens "krustojums" ietver sevī jēdzienu "brauktuvju krustošanās vieta". No lietā esošajiem materiāliem – fotoattēliem, pašvaldības policijas amatpersonas ziņojuma, /pers. A/ paskaidrojuma un protokola-lēmuma konstatējams, ka transportlīdzeklis novietots stāvēšanai krustojumā. Ceļu satiksmes noteikumu 121.6. apakšpunktā ietvertais ierobežojums ir noteikts ar mērķi, lai krustojums būtu droši izbraucams, t.i., neapdraudot savu un citu ceļu satiksmes dalībnieku drošību, līdz ar to pārkāpumu nevar atzīt par maznozīmīgu. Nav pamatots sūdzības iesniedzējas arguments, ka transportlīdzeklis nevienam netraucēja. Pašvaldības policijas darbinieki ieradās notikuma vietā pēc izsaukuma par stāvēšanai novietotu transportlīdzekli, kas traucē izbraukt skolas autobusam. Turklāt, lai personu sauktu pie atbildības, nav jākonstatē sekas, proti, brīdis, kad transportlīdzeklis kādam traucē, jo atbildība ir paredzēta par stāvēšanu krustojumā. Katram vadītājam, pirms novietot transportlīdzekli stāvēšanai, ir jāpārliecinās par ceļu satiksmes režīmu konkrētajā vietā, neatkarīgi no vadītāja rīcības motīviem. Lai sasniegtu LAPK 22. pantā noteikto soda mērķi, LAPK 21. pants nav piemērojams un pārkāpums nav atzīstams par maznozīmīgu.

[2] /pers. A/ augstākas iestādes lēmumu pārsūdzēja tiesā. Sūdzībā norādīts, ka transportlīdzekļa novietošanas vieta nav uzskatāma par krustojumu Ceļu satiksmes noteikumu izpratnē, bet par Ērgļu ielas pagriezienu (līkumu). Vieta, kur no blakusteritorijas izbrauc uz Ērgļu ielu tieši Ērgļu ielas līkumā, nav iela normatīvo aktu izpratnē. Strīdus vietā vienlaikus nekrustojas, neatzarojas vai nepiekļaujas ceļi vienā līmenī, tātad transportlīdzeklis nebija novietots krustojumā. Ielas līkums pats par sevi nav krustojums, jēdziens "krustojums" neattiecas uz vietu, kur izbrauc no blakusteritorijas.

Ja tomēr tiesa uzskata, ka notikumā ir administratīvā pārkāpuma sastāvs, lūdz piemērot LAPK 21. pantu un pārkāpumu atzīt par maznozīmīgu. Notikuma vietā nav intensīvas satiksmes, transportlīdzeklis nevienam netraucēja, minētā vieta ir labi pārredzama. Lēmumā nav pierādījumu, ka transportlīdzeklis traucējis braukt autobusam. Turklāt, pat, ja kāds policijas darbiniekus izsauca, tas nenozīmē, ka pieņēmums par traucējumu ir objektīvi pamatots. Nekādi atbildību pastiprinoši apstākļi lietā nav konstatēti, citādi ar protokolu-lēmumu /pers. A/ nebūtu nosacīti daļēji atbrīvota no naudas soda samaksas.

[3] Par /pers. A/ sūdzību iestāde sniegusi paskaidrojumus, norādot, ka neatzīst sūdzību. Lēmums ir likumīgs un pamatots, tajā ietverts plašs un detalizēts pamatojums. Notikuma vietā Ērgļu iela veido līkumu 90 grādu leņķī, kas ir uzskatāms par krustojumu. To var secināt no 326. ceļa zīmju izvietojuma. Ja šī vieta nebūtu krustojums, tad tur nebūtu uzstādītas divas 326.ceļa zīmes. Arī Administratīvā apgabaltiesa savos spriedumos līdzīgās situācijās atzinusi, ka ar krustojumu šaurākā nozīmē ir jāsaprot vieta, kur krustojas brauktuves. LAPK 21. pants šajā lietā nav piemērojams, pārkāpumu nevar atzīt par maznozīmīgu.

Motīvu daļa

[4] Tiesa, izvērtējusi visus lietas materiālus, secina, ka sūdzība nav pamatota.

[5] Pārsūdzētais lēmums pamatots ar šādām tiesību normām.

Ar Ceļu satiksmes noteikumu 121.6. apakšpunktu, kas noteic, ka aizliegts apstāties un stāvēt krustojumā un tuvāk par 5m no tā, izņemot apstāšanos un stāvēšanu pretim sānceļam trīsvirzienu krustojumā, kur ir nepārtraukta 920. vai 921. ceļa apzīmējuma līnija vai sadalošā josla. Šajā apakšpunktā minētās prasības neattiecas uz vietām, kur uz brauktuves izbrauc no blakusteritorijas (pagalma, stāvvietas, degvielas uzpildes stacijas, uzņēmuma u.tml.)

Ar LAPK 149.[10] panta piektās daļas 8.punktu, kas noteic, ka par stāvēšanu krustojumā un tuvāk par 5 m no tā uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam 40 *euro*.

Tāpat pārsūdzētajā lēmumā ir izvērtētas Ceļu satiksmes noteikumu 2.8. un 2.20. apakšpunktos noteiktās definīcijas, attiecīgi brauktuve ir ceļa daļa, kas paredzēta transportlīdzekļu braukšanai, savukārt krustojums ir vieta, kur krustojas, piekļaujas vai atzarojas ceļi vienā līmenī, kā arī vieta, kur ceļa satiksme organizēta ar 409.ceļa zīmi. Krustojums ir norobežots ar iedomātām līnijām, kas savieno brauktuves pretējo malu noapaļojuma sākumu. Šis termins neattiecas uz vietu, kur uz brauktuves izbrauc no bakusteritorijas (pagalma, stāvvietas, degvielas uzpildes stacijas, uzņēmuma u.tml.) vai iebrauc tajā.

[6] No lietas materiāliem un sūdzības iesniedzējas argumentiem secināms, ka lietā ir strīds par to, vai transportlīdzeklis novietots stāvēšanai krustojumā.

Iestāde uzskata, ka Ērgļu ielas līkums 90 grādu leņķī veido brauktuvju krustošanās vietu, proti, krustojumu, savukārt sūdzības iesniedzēja uzskata, ka transportlīdzeklis novietots ielas līkumā un līkums neveido krustojumu.

[7] Saskaņā ar LAPK 289.[13] panta trešo daļu, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Izvērtējot pārsūdzēto lēmumu, tiesa atzīst, ka tajā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams. Lēmumā ir rūpīgi un objektīvi novērtēti visi pierādījumi lietā, kā arī izvērtēti sūdzības iesniedzējas argumenti. Pārsūdzētais lēmums ir likumīgs un pamatots. Uzliktais sods atbilst sankcijā paredzētajam sodam, tā samērīgumu un atbilstību pārkāpumam jau izvērtējis likumdevējs, tāpēc tiesai nav pamata to pārvērtēt.

Tiesa pilnībā pievienojas pārsūdzētajā lēmumā norādītajam, ka, ņemot vērā, ka brauktuve ir ceļa daļa, tad par krustojumu Ceļu satiksmes noteikumu izpratnē ir atzīstama arī brauktuvju krustošanās vieta. Tiesa atzīst, ka sūdzības iesniedzējas transportlīdzeklis novietots brauktuvju krustošanās vietā, jo brauktuve līkumā veido 90 grādu pagriezienu. Arī šādā brauktuvju krustošanās vietā ir ļoti svarīgi nenovietot transportlīdzekļus krustojumā, lai līkumā to var izbraukt citi transportlīdzekļi un tas būtu labi pārredzams. Lietā iegūtie pierādījumi liecina, ka ceļu satiksme novietotā transportlīdzekļa dēļ bija apgrūtināta, pagrieziena manevru nevarēja veikt autobuss, tiesai nav pamata neticēt policijas darbinieku dienesta ziņojumā norādītajiem lietas faktiskajiem apstākļiem un izsaukuma iemeslam, turklāt par minēto liecina arī notikuma vietā uzņemtais fotoattēls (*lietas 24.lapa, otrs fotoattēls lapas lejā*).

Tāpat tiesa piekrīt iestādei, ka pārkāpums nav atzīstams par maznozīmīgu. Papildus iestādes argumentiem tiesa norāda, ka par maznozīmīgu var atzīt pārkāpumu, ja, ņemot vērā konkrētās lietas apstākļus (tostarp izdarītā administratīvā pārkāpuma raksturu un citus lietā būtiskus apstākļus), administratīvā soda uzlikšana par izdarīto pārkāpumu nebūtu lietderīga. Citiem vārdiem, izdarītais pārkāpums ir tik nebūtisks, ka par to pārkāpējam nav nepieciešams uzlikt sodu, bet ir pietiekami izteikt mutvārdu aizrādījumu, kas ir preventīvs (audzinoša rakstura) līdzeklis, kas vērsts uz to, lai persona, kas izdarījusi administratīvo pārkāpumu, saprastu savas uzvedības prettiesiskumu un turpmāk to nepieļautu. Šajā lietā nav pamata pārkāpumu atzīt par nebūtisku, turklāt sūdzības iesniedzēja nav sapratusi savas uzvedības prettiesiskumu.

[8] Ņemot vērā spriedumā izvērtētos tiesiskos un faktiskos apstākļus un izdarītos secinājumus, tiesa atzīst, ka transportlīdzekļa vadītāja ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu, pamatoti saukta pie administratīvās atbildības, līdz ar to pārsūdzētais lēmums ir atstājams negrozīts, bet sūdzība noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12] panta otrās daļas 1. punktu, tiesa

nosprieda

atstāt negrozītu Rīgas pašvaldības policijas 2018. gada 19. februāra lēmumu Nr. /numurs/ (2018. gada 10. janvāra protokols-lēmums Nr.ZV /numurs/), bet /pers. A/ sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Zemgales apgabaltiesā 10 darba dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas tiesas kancelejā, iesniedzot apelācijas sūdzību Zemgales rajona tiesā.

Pilns spriedums pieejams tiesas kancelejā 2018. gada 7. septembrī.

Tiesnese I. Putra